

Esen Akyel

- Őirler -

Yayın Tarihi:

02.03.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Esen Akyel

1953 yılında İzmirde doğdu.Adapazarı Lisesi ve ODTÜ Kimya Mühendisliğinden mezun oldu.Uzun yıllar elektronik sanayinde baskı devre üretiminde çalıştı.Emekli olduktan sonra çocukluğundan beri çok sevdiği edebiyat,şiiir ve çeviri çalışmalarına ağırlık verdi.

Anılar

Bazı anlar vardır unutulmaz
Gizlenir insanın belleğinde
Birden hatırlarsınız
Van'a gecenin ayazında
vapurdan inişimizi hiç unutmam
Orada ay ışığında
Soğğun yüzüme çarpışı
unutulmazdı
Sonra Van denince
başka şeylerde hatırlarım
Doğunun öğretmen olacak
güzel kızlarını
Sonra ben
İlk kez Van'da
Hamama gitmiş,
Uçağa binmişim.

Esen Akyel

Annem

Ne güzel bir kelime.
Yaşıyormuş gibi geliyor bana.
Ayrı oluşumuzdan kaynaklanan
bir duygu belki de.
Yaşamın çeşitli anlarında hatırlıyorum.
Hiç kimseye bir şey ifade etmeyecek şeyler.
Kelebeğin uçan tereyağı olması.
Çay içince havanın ısınması.
Masa üzerinde şeftaliler
Ne diyebilirim ki?
Anılarımızla buluşacağız birgün.
Dünyanın bütün çiçeklerini götüreceğim ona...

Esen Akyel

Başlangıç

Nereden başlasam seni anlatmaya

İstanbul

Camiler geliyor aklıma

Sonra çocukluğum

Fındıklı'daki küçük park

ölümü ve yaşamı anımsatıyor

Kıyısında oturmuş ve

denizden yardım beklemiştim,

insandan yana umutsuz

Sonra her Kadıköy'e yaklaşan vapurda

Nazım geliyor aklıma

Kısacası İstanbul

Zor seni yaşamak

Anlatmakta...

Esen Akyel

Beklenen

Kırıntısı bile olsa

Eskimiş bir sevdanın

Bırakıp gitmeyin uzaklara

Siz siz olun

Bir bülbül ötümü

Bir gül solumu

İçinde olun

Sevdiğinizle

Bense garip bir gezginim

Elimde kuru bir gül demeti

Uzaklaşan bülbül seslerini

Dinliyorum

Hep...

Esen Akyel

Bilmediğim

Ölümden önce sorsalar

son isteğimi

Dünyanın en uzun dansını

etmek isterdim

Yaşamı uzatmak için mi?

Yoksa sevdiğim için mi?

Bilmem !

Esen Akyel

Bir Sevda Masalı

Ne kadar yalnızdı Kız Kulesi
Ne kadar güzeldi
Tutsaklığı eteklerindeki mavi sulara
Sitemleri dalgalara
Karşı kıyıda Galata Kulesi
Çirkin yapıların arasından kaldırmış başını
Başı hep ona takılı
Aralarında sevda güvercinleri
Kanatlarında sevda şiirleri ile
Dostlukları sevgi adına
Yürekten yüreğe kona kalka
Hüzünlü bir akşam çökerken
Yanından geçerken Kız kulesinin
Fısıldadım yavaşça
Sev onu,sev dedim
Denizi,rüzgarı ve dalgaları sevdiğin kadar
Korkma ,üzülme dedim
Umutsuzluğunda güzel
Umutsuzluğunda sonsuz bu sevda
Yüzyıllardır çoğala çoğala...

Esen Akyel

Bir Yabancıya Söylenen Aşk Şarkısı

Kavisli çizgileriyle uzanıp
Alsancak ta sola dönüyor Kordon
Eski lambaları kaldırmışlar
Yeni kırmızı banklar dizilmiş kıyısına
Biri denize
Diğeri karaya doğru bakıyor
Gözlerimi kısıp ileriye
Körfezin bitimine bakıyorum
Deniz dalgalı
Nehir gibi akıyor
Belleğimin derinliklerinde kayboluyorum
Herşey masmaui
En mutlu olduğum anları hatırlıyorum
Mutluluk diyorum
Körfezin üzerinde dolaşan
Minik bir bulut
Yoksa dalgalar mı?
Bazen de içim ezilir
Üzülürüm
Bir yabancıya söylenen aşk şarkısı
Elveda demek bu yabancıya
Veda bile edememek
Üzülmeyin üzüldüğüme
Üzülme mutluluğun başlangıcıdır
Ya da bana öyle geliyor.

Esen Akyel

Bizim Olan

Ortaköy'de, denize nazır
Bir sabah erken vakit,
Yaşlı bir adam durmuş,
Bakıyor maviye, beyaz minareye.

Yanında genç bir kadın, yüzünde tebessüm,
Sessizce dinliyor o eski hikâyeleri.
"Bu bizim camimiz," diyor adam,
"Yılların şahidi, geçmişin sesi."

Taşları hatırlıyor, her adımda tarih,
Boğaz'dan geçen gemiler,
Martıların sesi ve sabahın rüzgarı,
Hepsi birleşmiş bu kubbenin altında.

Genç kadın bakıyor hayranlıkla,
"Ne güzel," diyor, "Hâlâ böyle derin bir sevda."
Adam gülümsüyor, gözleri denizde,
"Biz yaşlandık," diyor, "Ama camimiz hep genç kalır."

Ortaköy'de yankılanan bu sessiz dua,
Bir nesilden diğerine akan sevda.
İstanbul'un kalbinde, boğazın kıyısında,
Cami hep onların, geçmiş ve geleceğin kucağında.

Esen Akyel

Bulutlar

Bulutlar bize ne öğretir?

Fazla birşey değil.

Belki sadece şunu;

Bazen hızlı bazen yavaş

anlaşılmaz değişikliklerle dolaşırlar.

Sonuç;

Er ya da geç herşey gitmeli...

Esen Akyel

Çaycuma Köprüsü

Kuzeyde baharın gelişi
Çaldırır mı kavalını bir çobanın
Çaycuma köprüsünün tek kişilik kaldırımında
Ne düşünür ki insanlar
Havadaki tozu
ezilmemeyi
yaklaşan baharı mı?

Söğüt ve kavak ağaçları ile bezeli
Bu kuzey kasabasında
Şırl şırl akan suların sesinde
Neler düşünmez ki insan?
Az aşağıda Devrek'te talim yapan erler
Dört ayın geçmesini bekler
Dinlenmelerde sigara üstüne sigara içer
Belki de ölümü hiç düşünmezler
Onların ölümsüz düşünceleri gelir
Umut olur Filyos çayında
Gider yirmi kilometre ötede
Çaycumada kokusu ve özlemi duyulan.
Karadenize dökülür.

Esen Akyel

Çocuklar

Resim çizmek isterdim
Düşlerimin resimlerini
Mavilikler ve yeşillikler içinde
Güneş aydınlığında

Beste yapmak isterdim
Gülen çocukları anlatan
Sonra oturup
Çalmak isterdim bestemi

Resim çizebilseydim
Beste yapabilseydim keşke
Hadi bende beceri yok
Hiç değilse,

Çocuklar gülebilseydi
Başka resimlerde
Başka bestelerde...
Esen Akyel

Çokluk

Sessiz bir Avşa akşamı
Güneş batıyor
Ekin kayasının yanı başından
Basit bir dünya akşamı
Kim olursa hüzünlenir
Bizde öyleyiz.
Zamanı seyrediyoruz
Bir şarkıdan
Bir cümle hatırlıyoruz
Ufuklara yaşlanmış
Yorgun dağlar sırayla
Yorgun dağları düşünüyoruz
Nasıl yorulur dağlar?
Rüzgardan mı
Yağmurdan mı
Yoksa yıllar mı
Yorar dağları?
Tekrar güneşe bakıyoruz
Gitmiş...
Sonra her şeyi çoğaltmak istiyoruz
Çok sessiz bir Avşa akşamında
Çok güneşler batırıyor
Çok çok gülüyoruz.

Esen Akyel

Dalğanın Sorusu

Budapeştede naralascası bir akşam

Yaşam herşeye rağmen güzeldir

Dedi güneş.

Akdeniz'in ılık sonsuz dalgaları

Kıyıya vuruyor

Gemicilerin düşlerini taşıyor

Neden herşeye rağmen

Neden fırtına

Neden yaşam

Ölüm?

Esen Akyel

Dostluk

Ey yüreğimde

Yağmurların yıkadığı

Gelincik renkli

Güvercinlerin uçtuğu

Hüzün

Seviyorum seni

Ve sana neden olan

Dostluğu

Esen Akyel

En Azından

Kafasında bir Şey olmalı insanın
tam bir sevda olmasa bile
kırıntısı bir sevdanın

Bir geminin d¼men kısmına gitmeli
k¼p¼ren suların t¼rk¼s¼nde
sevdiđinin y¼z¼n¼ g¼rebilmeli

Sonra ne bileyim

En b¼y¼k anarŐinin bir ¼içeđin kopartılması
olan bir d¼nya d¼Őleyebilmeli...

Esen Akyel

Firuze

Gelgitler içinde dünyamız

Ne olur bana anlat

Mutluluđa giden rengi

İstersen bir Şiir yazayım

Bazı satırları boş

Çekinirsen

Ben uykudayken

İliŐtiriver mutluluğun rengini

Őiirime..

Esen Akyel

Gözlerin dolu dolu olursa

Birgün
Bir şiir okurken
Herhangi bir satırında
Bir kelimecik hüznülendirirse seni
Gözlerin dolu dolu olursa
Bir piyanistin dizleri üzerinde
Bekleyen elleri
Kalkarsa birden
Tuşları okşarsa yumuşacık
Ve eğer akıp giden notalardan biri
Dokunursa derinden
Urperirsen
Bir sergiyi dolaşırken
Bir resim görür
Ve o resimde yaşanmış bir hüznü görebilirsen
Bir bankın üzerine oturmuş
Tren beklerken
Bir kedicik gelip
Ayaklarına sürünürse
Kucağında onu okşarken
Gökyüzüne bak
Eğer pamuk pamuk bulutlar
Renkten renge giriyorsa
Yaz tatilini hatırla
Kıyıda durmuş dalmışsın uzaklara
Dalgaların kıyıyı okşayan şarkısında
Kumları ufalayan eriten enerji
Derken bir çocuk olmuş
Atılmış kollarına
Bir bakarsın işe yeni başlamış bir insanın
Akşam eve dönüş sevincini hatırlatır
Birgün odanı portakal kokusu kaplarsa
Alacakaranlıkta bir lüks lambası yakılırsa
Yolda yürürken tütün kokusu alırsan
Yanından geçen kız güzelse
İzmirdesindir belki
Gözlerini kapa ve gülümse
Sakın ağlama.

Esen Akyel

GülüŖünde Sonbahar

Bir gülüŖ düŖer ansızın,
Sanki bahar, Almanca bir kelimeyle gelir.
Gönlümde camiler yükselir,
Her kahve molasında, bir dua gibi.

Güzelim, adın yankılanır sessizce,
YaŖlar önemsizleŖir, zaman bize deđmeden geđer.
Bir Küçük Prens'in masumiyetiyle,
Hediye yüređime iŖlenir, unutulmaz olur her cümle.

Ellerimizde kahve, gözlerimizde muhabbet,
Geçmişin izleri silinir adım adım.
Ne yaŖ farkı ne mesafeler,
Birlikte kurduğumuz bu dünya bizimdir aslında.

Başka eller de tutabilir seni belki,
Ama vazgeçemezsin benden, bilirim.
GülüŖünde baharı yaŖarken,
Her anımızda yine birlikteyiz.

Esen Akyel

Güneş de doğar

Geri dönen dalganın köpüklerinde

Uzaklaşıyor ayakların

İncecik kumlara gömülerek

yarı yarıya

Senin ayrılışın

Kumların dönüşü denize

Güneşin batışı

Benziyor birbirine

Kumlar tekrar ayaklarına çarpıyor

Sen dönüyorsun

Güneş doğuyor.

Esen Akyel

Güzel Bir Konu

Bir şiir yazmak istedim
Yanımda kağıt vardı
Ve yeni açılmış bir kurşunkalem
Ve çok güzel bir konu

Bir şiir yazmak istedim
Fakat leylak dalı üzerinde bir kuş
Aynı şeyi düşünüyormuş
Söyleyeceğim şeyi
Fısıldayıverdi

Esen Akyel

Hüzün

İçimde bir sürü kırılmış dal

Bir kentten,dostlardan ayrılmanın burkuntusu

Küçücük bir sevinci büyütüyorum

Herşeye rağmen

İçimdeki kırlarda

Gelincikler dalga dalga

Esen Akyel

Ilıklık

Bir ılıkılık istiyorum yaşantımda

Ama olmuyor

Ya çok sıcak ya da çok sođuk her Şey

Sevgi ne menem bir Őeydir?

Anlayamıyorsun

Anlatmaksa namümkün

Sadece hissettiđin kadar var...

Esen Akyel

İskele

Küçücük bir kayık Ege de
Küreklerin türküsünde
Urla taraflarında
Cumalının yalnızlığından habersiz
Fırtınadan devrilmiş bir ağaç çaresiz
Bir çocuk şekersiz, annesiz
Denizden dönen balıkçı yorgun
Ağlar karışmış birbirine
Dalgakıranın içi dalgalı
Dışı dalgasız...

Esen Akyel

İstek

Çalma telefon

Yaklaşmayın uzaklar

Vazomda kırmızı güller

Önümde kapı

Çalma telefon

Yaklaşmayın uzaklar

Unutun beni

Bir tren koltuğunda uyumuşum

Düşümde geçtiğimiz yerler

Çalma telefon

Yaklaşmayın uzaklar

Gelme gittiğim yer !

Esen Akyel

İzmir

Üzüntülü anlarımda
Gözlerimi kapar ve portakal renkli
tütün kokulu
günbatımlarını düşünürüm İzmir'in.
Körfezin bitimindeki ılık güneş
Bir dükkanın boydan boya camına vurur
Kordon da
Ola ki bir mektubum vardır bir dosta atılacak
Gecikmiş bir mektup cebimde.
Yürürken pasaporta doğru
lüks lambaları yanar bir bir,
Buzlu badem satıcılarının
lüks ışığı önce buza çarpar
sonra bademe.

İçim ürperir,
Sevinirim birdenbire.
Ola ki kardeşim hastanededir
O gün ilk defa ayağa kalkmıştır ya
Sonra dururum bir kağıt helvacısının önünde
Bütün çocuklar yesin isterim.
Sait Faik gelir aklıma
Keşke derim İzmirde yaşasaydı
Arkadaşım olsaydı ,bira içseydik beraber
Yürüseydik Kordonboyunca saatlerce
Evlerimize geç kalsaydık.
Güneş gözlü tütün kokulu kızlar yüzünden
Yaşasın dünya diye bağırıyorduk.
Yurtdışı mektuplar yazısının altından kaydı
mektubum aşağıya.

Şiirlerde gezgincidir bir bakıma
Mektubum ulaşır Nazıma
Elleri yüreği yanar
memleket mektubundan.
Ah derim Nazım İzmirde yaşasaydın
Bir de senden dinleseydik
Körfezde gün batımlarını
Buzlu bademleri
Sen bir Okalptus ağacı olsaydın Kordon da
İzmirli bir kız sevseydin
kirpikleri portakal rengi
sağları kara

Alsancağa doğru yürüyorum şimdi
İçimde hüzün
Hava karardıkça Karşıyaka yakınlaşıyor
Yamanlara hüzün çöküyor
Eve dönsem diyorum artık
Annem bekler.

Esen Akyel

Karamel

Bir zamanlar yanımda,
sessizce yürürdün,
renklerin karışık kahve,
gözlerin derin bir sır gibi.
Asık suratınla bakardın,
ama kalbinde hep bir sevgi vardı,
gizli, sessiz,
bizimle paylaşırdın.

Karamel,
o sıcacık tüyelerinin altında,
kocaman bir dünya saklıydı,
ve ben,
seni görünce o dünyaya adım atardım.
Küçük mırıltıların,
sessiz bir şarkı gibiydi,
yalnızlığımı dindiren.

Bir gün,
gittin,
dönmemek üzere.
Arkanda bir boşluk bıraktın,
sessiz bir özlem,
her köşede seni arayan.
Kahve rengi tüyelerini,
yumuşacık patilerini,
ve o asık suratını özleyorum,
ama en çok da
kalbimde bıraktığın yeri.

Karamel,
neredesin bilmem,
ama hep buralardasın,
hatıralarınla,
bana kattığın sevgiyle.
Ve bir gün,
yine buluşuruz belki,
o zaman asık suratınla,
bana yeniden bakarsın,
ama bu sefer,
bir daha gitmezsin.

Esen Akyel

Karar

Kadıköy vapur iskelesinin yanında
Kırmızı renkli bir kayık Haydarpaşa
yolcularını bekliyor.
Bembeyaz bulutlar güneşle yarışıyor
Vapurda dümene yakın
kenarda bir yere ilişiyorum.
Yanımdaki kız hafifçe kenara çekiliyor.
Topkapı sarayı yolunda
Sonbaharı tekmeliyorum
Verilmesi gereken kararlar
Yükleniyor üzerime
Alman çeşmesinin karşısında
Çay içiyorum.
Dünyayı seviyorum.
İçimden insanlar geçiyor.
Esen Akyel

Karmaşa

Yumuşacık yağın
Bembeyaz sessiz kar
Neleri örtmek ister acaba
Küçücük bir çocuk camdan seyrettiği
Lapa lapa yağın karların karmaşasında
Neleri çözer o karışıklıkta
Islak çorap ve ayaklar
Kar yenir bir şey midir?
Nereden gelir ve nereye gider?
Ve neden erir?
Nasıl olur?
Niye?
Yanıt versin birisi
Arifiyede tren niye bekler?
Durmadan portakal yer yaşlılar.

Esen Akyel

Kıvılcım

İlk gün !

Ve

Ömrün son günü.

İlk günden son güne deđin hepsi

Sadece,

Küçücük,parlak bir kıvılcım...

Esen Akyel

Kim

Yalnız ve susuz

Bir kalıp sabun gibi lavaboda

Ya da bir bekleme salonunda

Denize dönük

Pencereden bakıyor

Kendini görmek için...

Esen Akyel

Esen Akyel

Küçücük

Yaşamsız kaldığınız oldu mu hiç
Yani yaşam anlamsız geldi mi size?
Sanırım hissetmişsinizdir
Ama öyle yaratılmışız ki
Anlamsızlıkta bile anlam arıyoruz
Kısacası dayanıklı yaratıklarız
Düşünün koskoca bir evren
Küçücük bir nokta
Ve biz noktacılar
Üzülmeysin canım
Bir de koskoca dünyayı düşünün
O kadar da küçük değil.
Esen Akyel

Neşeli Yolculuk

Dünyanın yolcularıyız
Sevmeliyiz birbirimizi
Yolculuğumuz güzel geçmeli
Hani evden ayrılırdı
Vardığımız yerden
Eve kart yada mektup yazar
Rahat ve neşeli bir yolculuktan sonra
Oraya vardığımızı yazarız
İşte öyle olmalı
Sonsuza vardığımızda çoğumuz
Aynı yanıtı verebilmeliyiz
"Yolculuğumuz iyi geçti"
Esen Akyel

Patika

Yaşamlar çeşit çeşit
Kimi bir göl kenarında
Kimi deniz
Dağ başında bir ormanda
Kimi ise ıssız bucaksız bir bozkırda geçiyor
Küçük Prens'in dediği gibi
Kimse mutlu değil bulunduğu yerde
Ama bir yer var
Nirvana mı desem ?
Mevlana mı ?
Kim bilir ?
Benim yolumsa
Hepsinin ortasında
Güneye sıcak yerlere giden
Hüzünlü
küçük bir patika ...

E.Akyel

Esen Akyel

Resimden Şiire

Yeşilin yaşama sevinci veren tadı
Denizin mavisi
Uçuşan pamuk yığını bulutların ferahlığı
Bir bozkır çelişkisinde
Akan zaman
Duran zaman
Ve bu süreç içinde tükenen değerler
İnsanlar...
Buruk bir hazla geçmişi hatırlarken
Melankolik bir gelecek sezinliyorum
Bin duygu
Bir yaşam arıyorum
Zamanı tutsak etmek istiyorum kuru dallarda
Renk demetleriyle
Yaşamın canlılığını vurguluyorum
Ve gizemini arıyorum
Var olmanın...

Esen Akyel

Sabır

Sabretmek,
Daha dođrusu sabretmesini bilmek
İyi bir şey midir
Bilemiyorum.
Ancak çok iyi bildiđim Őu ki
Sabretmesini öğrenmek isterseniz
Ya Dođu Ekspresine binip
Dođuya gidin
Ya da ODTÜ de okuyun
Eminim öğrenirsiniz.

Esen Akyel

Sana dokunmazdı dünya

Bir dünya kurardım sana,□
Hiçbir dert değmezdi tenine.□
Ne bir taş olurdu yolunda,□
Ne de gölgesi geçerdi hüzünlerin.

Rüzgar usulca okşardı saçlarını,□
Güneş yumuşak dokunurdu yüzüne.□
Ben uzaktan izlerdim seni,□
Sadece mutluluğuna tanık olurdum.

Ama hayat bu; bir yolunu bulur,□
Sessizce yaklaşır her mutlu ana.□
Yanımdayım derim, ama yetmez bazen,□
Sevdam içimde bir sızı gibi kalır,□
Sana ulaşamayan hüzünlü bir düşünce olur.

Esen Akyel

Sessiz gözyaşları

Sessiz gözyaşlarım iner aşağı
Silemeyeceğim bir yalnızlık acısı olarak
Acıyı ve üzüntüyü konuşurlar
Aşkı ve sevilenin kaybını konuşurlar...
Gölgelendirilmiş rüyalardan bahsederler.
Sessiz gözyaşları yanağıma düşerler...
Bilmediğim bir dilde bir hikaye söyler
Açıklanamaz bir acıyı paylaşırlar.
Gözlerim dayanamaz.
Seyirir...

Esen Akyel

Üzüntü

Ey üzüntü!

İşin yok senin burada

Bak yağmurda yağmıyor

Sadece gün batıyor ağır ağır

Çık düşüncemden git

Takıl pembeliğe

Koyulaş kızıla dön

Ne olursan ol

Git güneşe istersen

Patla...

Esen Akyel

Yaşam

İlk gün .

Ve

Ömrün son günü.

İlk günden son güne deęin hepsi

Sadece,

Küçücük,parlak bir kıvılcım...

Esen Akyel

Zaman

Zaman yok

Sadece doęum ve ölüm var

Diyorum

Rahatlıyorum...

Esen Akyel